

„Tartsatok össze...!”

Az egyháztervezőletek irányítást elnökkeit kérésztől szolgálatukkal kapcsolatos megítélésükre, cselekvéseikre

„Az Egyháztervezőleti Konferencia irányítást a tervező elnököt. Hogyan fogadtad a döntést? Mi volt az első gondolatod?

Dr. Ösz-Farkas Ernő,

a Dunamelléki (Egyháztervezőlet elnöke

„Megtisztelő és alázatra készítet a kizárólagos döntése. Első mondataimban megkértem a bizalmat. Ugyanúgy utána nem részesítettem az ember. Tiszta vagyok a kizárólagosokkal, a vezetői munka hatáiraival, a felelősség terével. Természetesen, szívesen is feltettem a kérdést magamnak, hogy nem lenne-e jobb a könnyebb választani. A kizárólagos mondatokban azt emeltem ki, hogy ha nem a nehézségekre, hanem arra az Istenre nézek, aki a elmúlt években ilyen tapasztalatokat adott, amiről szívesen adhattam, akkor a választom igen. Ha azokra a testvérekre gondolok, akik az elmúlt években tőlük is felvették csak azért, hogy elmondják, imádkoznak értünk, akkor választom igen. Ha a lelkesítő kizárólagosra gondolok, akikkel érdemes és jó dolgozni, akkor a választom igen.

Hegyes-Horváth Géza,

a Tiszavidéki (Egyháztervezőlet elnöke

„Nem tagadom, hogy mint korábbi elnök, szívesen irányítottam, de fel voltam készítve arra is, hogy befejezem ezt a fajta szolgálatomat. Gyakran eljártam azzal a gondolattal, hogy kizárólagos lelkészszolgálatok, evangelizátorok, testvéreket látogatók, bibliai tanításokat tartók sokkal nagyobb intenzitással, mint ahogy azt jelenleg teszem. A döntést könnyelműen fogadtam, mert éreztem a testvérek szeretetét és bizalmát, de nem voltak illúzióim. Tudtam, hogy mivel jár ez a munka. Azt is megvallo, hogy voltak és vannak féllelmek. Ágy érzem, hogy ez a három év sokkal nehezebb lesz, mint a korábbi. Ahogy kizárólagosok jöttek reményeskedni megvalósulásukhoz, az ellenség fokozza támadásait. Az az érzésem, hogy az egyház nagyon nagy kizárólagosokkal fog szembenézni az elkövetkező időszakban. Így a belőlről, mint a kívülről érkező támadások szintjén. Hiszem azt, hogy Isten nem hagyja el népet, és csodákat tapasztalatokat ad, de ez nem zárja ki a külső tényezőket és a jámbor éjszakai járáshoz hasonló próbákat. Azt is tudom, hogy től vagyok azon az időszakon, hogy a testvérek új vezetőnek tekintsenek. Az új vezetőkkel valahogy elnökök és kedvesebbek a testvérek. Jó volt ezt tapasztalni a testvérek részéről, de tudom, hogy eljött annak az ideje, hogy a testvérek keményebb kritikát is megfogalmazzanak és társulatlanebbek legyenek velem, mint korábban. Tudatában vagyok saját hiányosságaimnak is, ezért olyan gondolatok fogalmazódtak meg bennem elsőként, hogy hogyan fogom kijavítani azokat a vezetői hiányosságokat, amelyek természetéből és képességeim korlátai adódtak. Hiszem, hogy az, hogyan vezethetek másokat? Hogyan lehetek ott sikeres, ahol sikertelen voltam a múltban? Meg vagyok győződve róla, hogy Isten kizárólagos kegyelmére van szükségem ahhoz, hogy az egyháztervezőlet ezek miatt a dolgok miatt ne szenvedjen kárt és hátrányt. Ebben szívesen Isten Lelkének a vezetőkre és a testvérek szeretetének csatáira.

„Válemányed szerint mi volt az elmúlt három év legjelentősebb eredménye az egyházterületi vezetés munkájában?”

ÖFE:

Nagyon jól vagyok a lelkesítések és a gyülekezetek missziós erőfeszítését illetően. Az én munkájuk gyümölcse, hogy a Szentlélek 270 főt indított arra, hogy keresztséggel vagy hitvallással az 51 gyülekezetünkhez csatlakozzon.

Jól volt megtapasztalni az

összefogás erejét az összehangolt és egymásra építő evangelizációs kapcsolatpárhuzamos programokban: Jézus 7 (Jézus életének bemutatása), Jézus 7+ (Jézus tanítványainak bemutatása), Van remény (Jézus visszajövetelének hirdetése). Mindenképpen előrelépés volt összefogva dolgozni a többi egyházi egységgel, határon túli egyházterületekkel és a gyülekezetekkel.

Általános kezdeményezés volt a budapesti kárai misszió elindítása. Kevesebb, mint két év alatt 9 tagja lett a kárai gyülekezet alapításnak, Dorkas és Daniel kitartó munkája során.

Jól vagyok azért, hogy a testvérek nagyobb számban kapcsolatba lépjenek a Biblia és E. G. White olvasó mozgalomba, íghirdetői körpályaikkal.

A lelkesítésként pedig a szakmai körpályákat emelném ki és a munkatársi közreműködés erősítését.

Köszönetet

kell mondani a testvérek hűségéről is, hiszem három év alatt nemcsak a tizedbevételek emelkedtek jelentősen, hanem a nem tizedadományok drasztikus csökkenése is megállt.

HHG: Az eredményekről nehéz

beszélni, mert ami pozitív, az Isten munkája, a negatív dolgokért pedig a miénk arcunk pirulása. A tapasztalatunk az, hogy Isten sok területen és sokfelé kiterjedően megajándékozott minket, de mivel a körülmények egy eredményről szólnak, a párhuzamos egyensúlyt szeretnénk kiemelni.

Az egyházterület

kiemelkedett abból a helyzetből, amiben korábban volt, nevezetesen, hogy a legelső segédtestvérek szorult körülmények között teljesítették a munkájukat. Korábbi

Átvevőkben voltunk olyan helyzetben, hogy a lelkesítők fizetését csak úgy tudtuk megoldani, hogy jelentős költséget csökkentettünk. A járt Istent segítő-teremtővel és testvéreink pozitív hozzáállásával meg tudtuk oldani, hogy a gyülekezetek megfelelő lelkesítő ellátást kapjanak; a gyülekezetek misszióját és az igehirdetőinket támogatni tudjuk abban, hogy a rászoruló gyülekezetek szombati igehirdetését meg tudjuk oldani. Mindezt úgy, hogy a gyülekezetekkel és lelkesítőinkkel közösen egyeztetve alakítottuk ki a lelkesítői körzeteket és terveztük meg munkánkat.

„Mi volt az elmúlt három év legnagyobb kihívása?”

ÖFE:

Kihívást jelentett a ciklus kezdetén az egyház egy tervnyelvi bizonytalanság, a gazdasági válság hatásainak jelentkezőse, az intenzív magvető programok miatti költség. De az átváltás ezekre a feladatokra. Az egyház elismert keretek között dolgozhatott tovább, a tizedhűség erősítődött, és az aratás sem maradt el.

Természetesen nem oldódott

meg minden kihívás: nem sikerült mindenkit bevonni a misszióba; továbbra is szegények vagyunk személyes kapcsolatban; a 30 főnél kisebb gyülekezetekben nagy kihívást jelent a munka szervezése; a felőljáró források apadása sok fejtevést okoz; a fiatalok megtartása, lelkesítői leterheltség, gyülekezeti konfliktusok kezelése mind arra emlékeztetnek, hogy még mindig a fejlődés vagyunk és a nagy küzdelem frontvonalban állunk.

HHG: Gyülekezeteink közül néhányan olyan kihívásokkal találkoznak szembe magukat, amelyek megoldásához az egyház vezetői vezetők segítő-teremtőként kell lépjenek. Hátla az átváltásnak, az esetek többségében a közfelfogás erőfeszítéseivel és imádságos szöveggel megoldást találtunk a problémákra, de sajnos voltak olyan esetek is, amelyeket nem tudtunk megnyugtatóan rendezni. A közfelfogás ezekben a problémákban az egyház szabályainak a figyelmen kívül hagyása. Sajnos sokan a gyülekezeti tagok és vezetők sem ismerik azokat a szabályokat, amelyek a világ minden gyülekezetére vonatkoznak. Vagy esetleg ismerik, de nem tartják fontosnak az alkalmazását.

Például, több helyen figyelmen

különlegesen hagyják azt a közzétett nyelven megfogalmazott szabályt, hogy csak olyan igehirdetőt hívjanak meg, aki gyülekezetből szolgál, akinek átváltó igehirdetői megbízási levele van az egyház vezetőitől. Vagy egyesek nem értik, hogy miért fontos, hogy az igehirdető, aki még gyülekezetbe jár, prédikáljon, tizedfizető legyen. Ez csak egy néhány példát, de az a tapasztalatom, hogy az ilyen esetekben nem kell sok időnek eltelti, amíg a gyülekezetben feszültségek, problémák keletkeznek, és testvéreink maradnak ki a gyülekezetből. Sajnos, nemcsak elszigetelt jelenségről van szó. Egyre szélesebb körben tapasztaljuk ezt, és emiatt tele vagyunk aggodalommal.

Meg kell értenünk, hogy a szabályok figyelmen kívül hagyása anarchiához vezet. Isten azonban nem a zűrzavar, hanem a rend Istene. Ennek kell megnyilvánulni a nép között is.

„Melyek az elkövetkezendő ciklus legfontosabb cselekvései?”

ÖFE:

A konferencia 38 pontos stratégiai irányelvet fogadott el, melyek közül kiemelni a nagyviroi evangelizációt. A lakosság több mint a fele nagyvirokban él. Az ő megszólalásuk a jobb összehangolt tervet igényel. A missziós pályázati rendszer lehetővé teszi továbbra is a helyi missziós tervek megvalósítását. Célként tűzték ki az ismertség növelését, a missziós központosítást, az adventista identitástudat támogatását, a fiatalok munkájában való részvételét, helyi szinten a közösségek alapulása kapcsolaterősítést a KERAK gyakorlatával. Konkrétan az kezdemenyvezésként jelenik meg: identitás-konferencia, bibliaismereti és barátkozási gyakorlatok átversenye, tanulmányi, élethielyi lelkészek mozgalmak.

HHG: Ezt a ciklust úgy kezdtük, hogy hirtelen és előre nem látható lelkesedéssel kezdett fel. Egy héttel korábban még az a lehetőség állt fenn, hogy több lelkesedésünk van, mint amennyit a közlekedés elvár, a világhíres emberek pedig azzal a helyzettel kellett szembenézniük, hogy nagy lelkesedéssel készült maradt lelkesedés nélkül. Szeretnénk olyan megoldásokat találni, amelyek megnyugtatóak a gyakorlati levezetésekre és egy bizonyos stabilitást is biztosítanak. A túl sűrű lelkesedésváltás és a közlekedés nem tesz jót a gyakorlatoknak.

Ezenkívül

szeretnénk nagyon komolyan felkészülni a nagyviroi misszióra. Debrecenben már elkezdtek a felkészülést a 2015-ös munkára, ugyanakkor nagyon komoly erőfeszítést jelent a megyénkenti városok kijelölése és a munkára való felkészülés. Nagy lehetőségek rejlenek a Generál Konferenciának ebben a kezdeményezésében, és szeretnénk, hogy ezek a lehetőségek ne csak meghirdetett programok legyenek, amelyek csak úgy jönnek és el is mennek, hanem igazi hatást gyakoroljunk a közlekedésre és sok embernek tegyük lehetővé a jó Isten megismerését és elfogadását.

„Milyennek szeretnéd látni a lelkesedést és a gyakorlatokat három év múlva?”

ÖFE:

Mindenképpen azt szeretném látni, hogy a közlekedés felismeri azt a mérhetetlen erőforrást, amit a Szentlélek vezetése jelent. Szeretném, ha

a gyűléseknek rá kellene vésni a személynél munkát, az összejövés
 a célja. Az az írás, hogy Jézus személynél fontosabb lesz, mint győzni a
 viták körében; a testvérek szenvedélyesen szeretni fogják Krisztus
 testét és annak tagjait; személynél fogják, hogy mit jelent az
 evangélium, nem lesz több zsidó, meggyőző; mernek majd megszerezni
 kipróbálni; bízunk lesznek a kapcsolatépítésben; a fiatalokat
 kimozdítják a hátsó ajtó kőről. Azt szeretném, hogy a
 gyűléseink ne a számokért, hanem az emberekért dolgozzanak, úgy
 ahogy Jézus, az Ő megszerzővel. A lelkeskedő járók között szeretném
 látni, lelki sikerélményekkel, nagy tapasztalatokkal.

HHG:

Amikor a napok gyűléseit szeretnénk látni, elképzeltük,
 odaszélt a munkára kiképzett lelkesekkel. Igazi egyeztetés
 között szeretnénk látni. Szeretném, ha elfelejtünk azt a felfogást,
 hogy a gyűlések ellenzők, hogy a bizottságok a vezetőg
 ellenzők és így tovább. Mi mindannyian egy Istent szolgálunk, egyet a
 céljaink és egymásnak nem ellenzők, hanem testvéreink vagyunk.

„Mit jelent az AdventInfo olvasóinak?”

ÖFE:

„De egyet cselekszem, azokat, amelyek háttérben vannak, elfelejtve,
 azoknak pedig, amelyek előttem vannak, nélkülözve, cselekvést
 igyekszem az Istennek a Krisztus Jézusban onnan felől való elvált
 jutalmára” (Fil 3:13-14).

Ebben fogunk össze, mert nemsokára

bánni fogunk minden percet, amit értelmetlen konfliktusokra, hibáival
 dolgokra és nem Isten országát tartóztatunk el.

„Tartsatok össze, szorosan tartsatok össze, szorosan tartsatok össze!” (E. G. White: Bizonyítékok lelkeseknek
 old.).

HHG:

Azt írom a kedves testvéreknek, hogy úgy tekintsenek rájuk, mint akik
 a szolgálat és a javukat akarjuk. Imádkozzanak értük, támogassanak
 és tanácsoljanak bennünket. Ne féljenek megfogalmazni kritikáinkat is,
 de ha lehetséges, akkor azt testvéri módon tegyék, és ne a
 levelezőrumok nagyfeszültség előtt, hanem személynél. Mindenkit
 meghallgatunk személynél, telefonon, vagy írott levelet,
 e-mailt.

Ezenkívül azt írom, hogy ne felejtsük el a konferencia

záró igei gondolatait, amelyben Isten arról biztosít, hogy nem feledkezik meg rólunk: „Nem hallgathatok Sion miatt, nem nyugatom Jeruzsálem miatt, mert nem ragyog igazság, mint a hajnalfény, és szabadulás, mint az égő fáklya. Látni fogják igazságodat a népek, dicsőségedet az Ősszes királyok. Őj nevet adnak neked, melyet az Őr maga határoz meg. Őkes korona leszel az Őr kezében, királyi fejdísz Istened tenyerében” (Zsoltár 62:1-3).

Ilyennek szeretnénk látni az egyházterületünket és a gyülekezeteiket!

Á

KiVi

Á